

HARLEQUIN®

015
MAI

TOHTRID PULMAS
GINA WILKINS

Embras

Gina Wilkins

on populaarne auhindadega pärjatud kirjanik, kes on kirjutanud Harlequin Booksile üle seitsmekümne romaani. Oma edu võlgneb ta pikale õnnelikule abielule ja kolmele imepärasele lapsele.

Eluaegne Kesk-Arkansase elanik proua Wilkins avaldas esimese raamatu 1987. aastal ja pühendus pärast seda ainult kirjutamisele. Tema raamatud on olnud Waldenbooksi, B. Daltoni ja USA TODAY enim müüdud raamatute nimekirjas. Ta on saanud kolm Maggie auhinda, samuti Georgia armastusromaanikirjanike oma ja veel mitmeid teisi.

Gina Wilkins

TOHTRID
PULMAS

Inglise keelest tõlkinud Urve Liivamägi

ERSEN

Gina Wilkins
DOCTORS IN THE WEDDING
2012

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektor Inna Viires

© 2012 by Gina Wilkins
© 2012 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

B05240912
ISBN 978-9949-25-218-3

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Hea lugeja!

Pulmad on alati ilukirjanduslikku inspiratsiooni pakunud. Nendega kaasnevad sageli nii dramaatilised kui ka humoorikad sündmused, rõõm ja mure, naer ja nutt. Suurem osa pisikriisidest on üles paisutatud ja soov, et kõik oleks ideaalne, võib viia pingeni, mis haarab kõiki. Nii tundub doktor Madison Bakerile loomulik, et silmapilkne tõmme, mis tal pulmapeokaaslase doktor Jason D'Alessandro vastu tekkis, oli tingitud ümbritsevast ja et ajutine kohtumine ei vii eluaegse suhteni.

Enne kutseliseks kirjanikuks hakkamist teenisin elatist reklaami- ja fotograafiaalal. Fotograafina osalesin kolmes pulmas ja mulle sai ruttu selgeks, et ma pigem kirjutan nendest, kui osalen! Lihtne oli tabada seda ideaalsusele püüdlevat meeolelu, kuid minu jaoks oli see stress pingutav, aga need kogemused kulusid marjaks ära, kui ma hakkasin kirjutama pulmaromaane. Mulle meenusid need kolm pulma ja paljud teised, kus ma viibisin külalisena, kui otsisin inspiratsiooni Madisoni ja Jasoni esimese nädalalõpu kirjeldamiseks.

Bakerite pere loomine oli väga lõbus. Mulle meeldis kirjutada kolmest õest-vennast – Megan, Mitch ja Madison –, kes kõik on arstid ja igäüks omamoodi isikus. Ma loodan, et ka teie naudite nendega kohtumist ja teile meeldivad Madisoni seiklused, kui ta armub oma parima sõbranna pulmakaose keskel ekstravagantsesse külalisse.

Gina Wilkins

Nagu ikka pühendan ma selle raamatu oma perele, mille liikmed on minu ja üksteise jaoks alati olemas. Mind on nii paljuga õnnistatud!

Esimene peatiikk

Peegli säravalt pinnalt vaatas vastu üllatavalt salapärane looritatud silmadega ennustaja-mustlanna. Madison Baker pilgutas silmi ja vaatas uuesti, kas see on ikka tema. „Ma ei tea, BiBi. Ma kardan, et see kostüüm on natuke liig.“

„Liig mida?“ küsis Bianca „BiBi“ Lovato oma kauaaegset sõbrannat rahulolevalt silmitsedes. „Liiga sügav kaelus? Liiga pikad jalad? Liiga seksikas?“

„Kõik korraga.“ Madison keeras ennast aeglaselt peegli ees, vaatas igast küljest ja imestas, kui mõnusasti istub BiBi valitud talupojapluus seljas ja loob illusiooni just nagu oleksid ta keskmise suurusega rinnad hulga täidlasemad. Madal õlgadeni ulatuv nelinurkne kaelaauk ja lühikesed puhvis varrukad paljastasid rohkem ihu, kui Madison oli harjunud näitama.

Ta heleblondid juuksed langesid küütleava purpurpunase salli alt paljastele õlgadele. Rindade alt puusadeni ulatuv kuldsete paelte ja pärlitega kaunistatud vest rõhutas ta osavasti purpurisse mähitud peenikest pihta. Kroogitud punastes, kuldsetes ja mustades toonides seelikuosa oli koondatud kõrgele paremale reiele, jättes parema jala ohtlikult paljaks. Ta kõrvades rippusid suured võrukujulised rõngad ja käevõrud kõlisesid, kui ta käsi liigutas. BiBi naeruväärselt kõrgete kontsadega kuldsed sandaalid lisasid Madisoni niigi pikkadele jal-

gadele veel oma viis tolli. Ta rõõmustas, et oli leidnud närviliselt tiheda nädala kõrvalt aega maniküüriks ja pediküüriks.

Ta kergitas pisut käsi, et veenduda, kas kõik jääb ikka sündsuse piiridesse. Käevõrud tilisesid rõõmsalt. „Mulle meeldib,“ otsustas ta lõpuks. „See on nii naljakas.“

BiBi plaksutas käsi. „Ma teadsin, et see kostüüm on sinu seljas fantastiline. Mul on nii hea meel, et sa jätsid valiku minu hooleks.“

„Ma olen südamest tänulik. Ma olen töötanud viimased kaks nädalat nagu hull – peale selle kaks öövalvet haiglas –, et saada su pulmapidustustel osaleda. Kostüümi valimiseks poleks mul olnud lihtsalt aega. Ega kohta kohvrisk, kui oleksingi midagi leidnud.“

Corinna Lovato, BiBi noorem õde ja saabuvate pulmade peapruutneitsi astus Madisonist mööda ja seadis ennast kõrge peegli ette. „BiBi ja mina saime need meie nõo kostüümipoest. Ma olen enda omaga väga rahul.“

Madison pidi tunnistama, et Corinna näeb tulnukasprintsessi riietuses tõesti imekena välja. Sädelev hall lauvärv ja süsimust ääristus muutsid ta tumedad mandlikujulised silmad veatu jumega näos suureks ja salapäraseks. Rohelised säravad kunstripsmed varjutasid põski, kui ta neid väristas. Ka põsesarnad, kael ja rindadevahe olid kaetud sädeleva meigiga. Liibuv tuvihall julge väljalõikega kleit ulatus põrandani ja oli vöökohalt kinnitatud keerulise konstruktsiooniga kuldse vööga, mis sobis kokku peaehtega tumedatel juustel. Pikad varrukad lõp-

pesid voogava rüüsiga, mis ulatus kaelabadeni, jättes nähtavale nefriidivärvi lakitud küüned.

„Sa näed imekena välja, Corinna.“

Corinna nägu säras üle õla vaadates. „Tänan, Maddy. Sina samuti.“

„Me kõik näeme vapustavad välja,“ lisas BiBi ka enda ja Hannah Thatcheri seltskonda.

BiBil oli seljas roosa-punase mustriga araabia-pärane kostüüm, mis jättis paljaks keskkoha ja suurema osa rindadest ning andis aimu jalgadest roosast šifoonist haaremipükste all. Ta eebenipuukarva juuksed olid köidetud hobusesabasse ning kinnitatud vildist ja šifoonist õmmeldud araablanna mütsi alla. Hannah, kes oli sõitnud Dallasesse nagu Madisongi, et olla BiBi pruutneitsi, esines piraadiplikana, seljas Madisoni omaga sarnane avara kaelalõikega talupojapluus ja lühike vaheliti hõlmadega seelik, täienduseks lai nahkvöö ja tilisevate võltskullast dubloonidega kaunistatud kunstnahast vest.

Vaevalt, et kostüümid olid algupärased, aga nende ilmetuse üle ei saa küll keegi kurta, mõtles Madison uuesti peeglisse vaadates. Ta oli teadnud BiBile nõo käest kostüümide rentimise luba andes, et tulemus võib olla... huvitav.

Madison ja BiBi olid tuttavad juba kolledži esimesest kursusest peale, kui neist said kohe semestri alguses juhuslikult toakaaslased. Teisel koolinädalal olid nad juba head sõbrannad. Nende täiuslik, mõnikord ka draamailine, aga kindlalt südamlük suhe oli kestnud neli kolledžiaastat Louisianas ja seejärel olid nad viimased

seitse aastat eri teid käinud. Madison oli õppinud edasi Little Rockis, Arkansases ja oli nüüd neljandat aastat resident-psühhiaater. BiBi oli seadnud ennast sisse Dallas, Texas ja töötas terapeutina. Nad olid pidanud ühendust telefoni ja e-kirjade abil ning kuigi nad nägid viimaste tööriikaste aastate jooksul teineteist harva, oli nende sõprus kestma jäänud.

Täna neljapäevaõhtusel peol, mis leidis aset hotelli ballisaalis ja toimus enne pühapäevast laulatus-teremooniat, pidid osalema kihlatute kohalikud sõbrad. Suuremalt jaolt Carli sõbrad, oli BiBi tõdenud. Carl Burleson oli pärit rikkast Dallase perest, kel olid kauaaegsed sidemed kohalike võimude ja heategevusorganisatsioonidega, ta ise oli innustunud poliitik, kelle jaoks sidemete loomine oli peaaegu et sundmõte. Carl pidas ühendust kõikide oma kolledžiaegsete vennaskonnasemude ja õigusteaduskonna kursusekaaslastega. Ta teadis isegi seda, millega kunagised keskkoolilõpetajad tegelevad, ja BiBi lisas need nukralt naerata des nimekirjale. Vähemalt need, kes võiksid tulevikus kasulikuks osutada. Carl oli väga tore poiss ja inimesi tõmbas ta avatud olek, kuid ta ei teinud oma ambitsioonidest saladust.

Täna kostüümipidu oli avalöök pikale nädalalõpule plaanitud sündmustele. Kuigi on oktoobri keskpaik, olid sõbrad neid veennud, et BiBi pulmad on hea vabandus *halloween*'i tähistamisega varakult pihta hakata. BiBi oli elevel. Ta ei lasknud kunagi mööda juhust olla peo aukülaline, olgu siis pidutsemise põhjus milline tahes.

Corinna kohendas kleidi ülaosa, et rinnapragu oleks natuke rohkem nähtav. Ta vaatas õe poole ja küsis lootusrikkalt: „Mis sa arvad, kas ta mind täna õhtul üldse märkab?“

BiBi vastas pikemalt mõtlemata: „Kindla peale! Ain-sast pilgust sinule ja su seksikale kostüümile piisab, et ta suu vajuks põrandani lahti! Õigus, tüdrukud? Kuidas saaks ükski mees mitte märgata, kui ahvatlev Corinna täna välja näeb?“

Kuigi Madisonil polnud aimugi, kellest õed räägi-vad, ühines ta Hannah' kinnitusega, et Corinna on abso-luutselt vastupandamatu. Kuna tal endal oli vanem õde, kes tema kaitsmisega alati üle pingutas, tundis Madison BiBi lojaalsuse kohe ära. Kes iganes Corinna ihaldus-objekt juhtub olema, peab ta olema äärmiselt ettevaat-lik, et ta BiBi õeraasule liiga ei teeks.

See, kuidas Corinna ohkas, näitas, et on juba liiga hilja. „Hea küll. Ta tegi mulle vägagi selgeks, et ma hu-vitan teda ainult kui kauaaegne peresõber. Ma tean, et ma raiskan aega lootuses, et ta muudab meelt, aga ikkagi...“

„Ta on napakas,“ ütles Hannah.

Corinna raputas pead ja naeratas nukralt. „Selles häda ongi. Ta pole üldse napakas. Ta on väga armas ja lahke ja kaastundlik. Siis, kui mu kannatus lõpuks kat-kes ja ma küsisin otse ja ta ütles, et pole minust selles mõttes huvitatud, oli tal endal sama valus kui minul. Ma arvasin, et pärast seda, kui ma pärast viit aastat Austinit tulin tagasi Dallasesse, näeb ta mind teise pilguga, aga ma olen talle siiani BiBi väike õde. Meie vahel ei saa kunagi midagi enamat olema.“

„Ära anna alla,“ ütles BibBi. „Nii palju kui mina tean, pole tal praegu kedagi, ja usu mind, ma olen asja uurinud. Võib-olla on ta Samanthaga lõpetamise pärast siiani veini kibestunud, aga sellest on juba üsna mitu kuud möödas. Ja viimasel ajal on ta kõvasti tööd rüganud. Võib-olla, kui ta näeb sind nädalavahetusel nii võluva ja täiskasvanuna, saab ta aru, millest on ilma jäänud.“

Vestluse vastu huvi kaotanud Madison kummardus peeglile lähemale, et lisada suule huuleläiget. Ta pidi tunnistama, et on pisut väsinud. Tal oli tunne, nagu ta oleks pärast maandumist Dallase lennuväljale mõned tunnid tagasi tormanud täie auruga, ja seda pärast eriti rasket töökuud ja teiste arstidega suhtlemist. Residendina oli ta pikkade pingeliste tööpäevadega harjunud, aga nüüd tundis ta, et energia on otsakorral. Öhtul voodis teleri vaatamine tundus praegu ahvatlevam kui kahtlemata lärmakas kostüümipidu.

See mõte jahmatas teda – pigem voodis teleri ees pikali kui lõbus pidu? Jumal hoidku, ta on ainult kahekümne kaheksa aastane!

Mis on juhtunud? Bakerite kolmest üliedasipüüdlikust lapsest oli tema kõige rahulikum, ta oli leidnud, et peale töö peab elus veel midagi olema, teda võlusid mood, peod, muusika ja lõbusad olengud. Nii kõvasti kui ta oligi viimasel ajal töötanud, ei meenunud talle, millal ta viimati ohjad lõdvaks lasi.